

- suzice roneći nemirno život moj.
 Nu malo razgovor dah momu srdaću,
 misleći kad u dvor budu ja sunaću,
 toj ću ja sve uznat, tko joj je spovidil. 15
 Nie pravo vjerovat, da što ni tko vidil ;
 ter meni viruj sad, što ti ću ovdi rit :
 tako me ljuven jad podugo ne čin' mrit
 i sve što jest tuga na svieti oda svud,
 da mi su za druga, toj budi boži sud, 20
 ako sam u tom kriv, tva liepos što veli,
 i tako budem živ i bog me veseli.
 Ter za toj molim te, zautra da čekaš
 jur ondi moj cvite, kako no sama znaš.
 On ki se ne štedi za čas tvoju umrieti, 25
 u željah dopadi, tako ti živjeti.

76

- Srce me kroz ljubav koli bi jadovno,
 da mnokrat puknuti od jada je htjelo,
 najliše kad ljubav pridjaše u bielo
 i liče nu tvoje jak ruža rumeno. 5
 Dušica otit hteć od mene smiljeno
 tuj pridje na oči me, tuj na usti smilo,
 tuj jedan i drugi iskaše, ma vilo,
 da bitje u prsi stave tve ljuveno ;
 nu ih ja uzdržah, da kad se sunaće
 iz usti smihom tvih ukaza veselim, 10
 on čas se moja moć sva svasma udavi ;
 jer duša dušicu a srce srdaće
 oćuti, da kruto izgrli sve sa svim,
 da ljubav vrhu svieh pristol'je postavi.

77

- Tko žudi ovdi od vas ljuvenu nu kriepos,
 razum ter počten'je prislavno od sviti,
 angjela priliku smiljena viditi,
 milosti sve rajske izvrsnu ter rados :

Pj. 76 : zad. 732 sonet.

Pj. 77 : zad. 733 sonet.

*